

Andas med änglarna

Predikan av pastor Göran Appelgren

“Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan ett uselt träd bära bra frukt.”

Matt 7:18

Inledning

Vår andning tar vi för given. Den finns hela tiden. Vi kan styra den och stoppa den, till exempel om vi simmar under vattnet. Eller om rummet fylls av otäck rök. Vi kan tvinga oss till snabb eller långsam andning. Vi bestämmer. Men tänk om vi inte kan bestämma! I stället är det omgivningen som bestämmer. Nu talar vi om den andliga omgivningen. Människans inre har sin egen andning och den fungerar bara om det är rätt omgivning. Änglarna har sin typ av andning, de onda andarna en annan typ. Det ska vi tala om idag. Börja med att ta ett djupt andetag! Ande och andas är för övrigt ord som hör ihop.

Läsningar

Från den Heliga Skrift

Matt 7:13-23:

Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid, och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går fram på den. Och den port är trång, och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den. Akta er för de falska profeterna, som kommer till er klädda som får men i sitt inre är rovlystna vargar. På deras frukt skall ni känna igen dem. Inte plockar man väl vindruvor från törnbuskar eller fikon från tistlar? Så bär varje gott träd god frukt, men ett dåligt träd bär dålig frukt. Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan ett dåligt träd bära god frukt. Ett träd som inte bär god frukt blir nerhugget och kastat i elden. Alltså skall ni känna igen dem på deras frukt. Inte skall var och en som säger 'Herre, Herre' till mig komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Faders vilja. Många skall säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med hjälp av ditt namn och med hjälp av ditt namn drivit ut onda andar och med hjälp av ditt namn gjort många kraftgärningar? Men då skall jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni laglösa!

Översättning: Svenska Folkbibeln 1998

Från uppenbarelserna i Herrens andra ankomst

Arcana Coelestia # 1119:

[Änglarnas] andning förändras allt efter tillståndet i deras kärlek till och tro på Herren ... När de ställs inför något som är oförenligt med kärleken till och tron på Herren har de en mödosam andning. Men när de upplever den lycka som följer med kärlek och tro är deras andhämtning fri. Varje människa upplever något liknande, men i hennes fall är det avhängigt av

hennes kroppsliga och världsliga kärleksarter och grundläggande åsikter. När det strider mot dessa har hon en mödosam andhämtning, men när det gynnar dessa är hennes andhämtning fri. Detta gäller emellertid här den utvärtes andningen.

Arcana Coelestia # 3894:

Eftersom änglarnas och andarnas andedräkt överensstämmer med tillstånden av deras kärlek och tro, så följer ...att de onda, som är i själv- och världskärlek och därmed i det falska, inte kan vara med i de godas sällskap, för när de närmar sig dessa, tycker de sig inte kunna andas utan liksom kvävs ... Av detta kan man inse, att de som är i det onda och falska inte kan vara i den Största människan eller i himlen, ty när deras andedräkt vid annalkandet dit börjar upphöra, då börjar även all deras varseblivning och allt tänkande att upphöra. Också allt deras bemödande att göra ont och intala falskt börjar upphöra, och med bemödandet förgås all deras verksamhet och livsrörelse. Därför kan de inte göra något annat än att huvudstupa kasta sig ned [från himlen].

Amen! Herren gav Ordet. Välsignade är de som hör det och gör därefter!

Predikan

Mål och mening

En sak är säker: det finns mål och mening med livet. Där det finns en början och ett slut. Livet här på jorden har börjat. Det fortsätter och det har ett mål: det eviga livet i himlen. Var och en av oss är insatt i ett ödesmättat men löftesrikt sammanhang. Vårt liv har en mening. Vi är på väg någonstans. Sammanhanget låter så här: "Ändamålet med skapelsen är en änglahimmel från människosläktet." *Gudomliga försynen #323*

Förstå himlens hemligheter

Att tala om himlen är både lätt och svårt. I dagligt tal nämner vi ofta himlen som en självklarhet, alltså som ett tillstånd eller en plats som är eftersträvansvärd. När man börjar tala om himlen på allvar börjar man däremot fundera på detaljer. Det blir mer komplicerat. Nya Kyrkans Skrifter är därför en rik skatt för den sökande människan som vill förstå himlens hemligheter.

Guds Ord hjälper oss

Bibeln pekar fram mot ett lyckligt tillstånd efter döden men avslöjar inte så mycket om detaljerna. Guds Ord fungerar som en uppmaning att gå till rätta med oss själva, så att vi inte väljer fel väg. "Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid, och den väg är bred som leder till fördärvet." *Matt 7:13* Budskapet rätt igenom hela Guds Ord är att vi människor behöver vägledning för att undgå de fallgropar som finns på vägen. Den största fallgropen de begär vi har efter allt sådant som står i strid med människokärlekens principer. Det är det som

Herren genom Sitt Ord vill få oss att förstå. Vi måste gå tillrätta med oss själva för att finna vägen. Guds Ord hjälper oss med det.

När vi vandrar med Herren, får vi vägledning och skydd. "Han vederkvicker min själ. Han leder mig på rätta vägar för sitt namns skull. Om jag än vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag inget ont, ty du är med mig, din käpp och stav, de tröstar mig." *Ps 23:3,4*

"Denna jämmerdalen"

Även om vi tycker att vi gör vårt bästa i att följa Herrens uppmaningar, kan livets vandring ibland kännas tung. Behöver det vara så? Ja, varför behövs vandringen i "denna jämmerdalen" överhuvudtaget? Varför behövs Guds Ord, varför behövde Herren ge nytt liv åt Ordet genom Nya Kyrkans Skrifter? Jo, för att vi av oss själva inte hittar vägen till himlen. Det är så mycket som för oss vilse, så vi behöver en kraft högre än oss själva som visar oss in på rätt stig. Så ser Herrens kärlek ut. Han vill att vi ska hitta hem, till honom, till det eviga hemmet, himlen. Därför visar han vägen.

Ett osäkert liv

På jorden upplever vi ofta konflikter. Ibland är vi rädda att vi ska förlora det som betyder något för oss därför att ondskefulla krafter tycks hota oss. Livet på jorden är osäkert. Till och med jordklotet självt är opålitligt. Det som för jordklotet självt är obetydliga skakningar i berggrunden leder för människan till oöverskådliga katastrofer. Vi lider med dem som drabbas, direkt och indirekt, och vi kanske förstärks i känslan av att jordelivet är otrött, men det är absolut inte vår Herres vilja att människor ska drabbas av katastrofer, men samtidigt kan han inte upphäva naturkrafternas lagbundna förlopp. Vi människor får i möjligaste mån lära oss att anpassa oss till rådande förhållanden. Men det är också vår uppgift att upptäcka att det sanna livet inte hör till den här världen utan till livet i evigheten.

Högre värden

Till den andliga mognaden hör att upptäcka just detta, att livet handlar om högre värden, att målet ligger bortom den här världen. Återigen uppmanar bibelordet till att inte "samla skatter här på jorden, där rost och mal förstör ... utan i himlen, där varken rost eller mal förstör." *Matt 6:19,20*

Vi uppmanas gång på gång att låta det högre och det eviga ha företräde framför det timliga och jordiska. Uppmaningar behövs så länge som vi inte av fri vilja gör en viss sak. När vi lär upp någon i ett yrke måste vi tjata om instruktionerna många gånger. När vi uppfostrar barn, måste vi ständigt ge uppmaningar tills beteendet blir självklart. Samma sak gäller i det andliga livet. Därför har vi Guds Ord. Därför går vi tillbaka till Guds Ord gång på gång.

Vi talar med änglarna

När vi i andakt och med ett inre behov går till den Heliga Skrift och till den Himmelska läran, går vi inåt i oss själva. Där hittar vi en annan nivå i oss själva. Det är där himlen inom oss finns. Därför säger Jesus: "Guds rike kommer inte så att man kan se det med ögonen ... Guds rike är inom er." *Luk 17:20, 21* När vi går inåt i oss själva i gemenskap med Guds Ord,

går vi Herren till mötes. Vi går också änglarna till mötes. En viktig princip i Nya Kyrkans tänkande är att Ordet är till för både människor och änglar. När vi läser bokstavsmeningen i den Heliga Skrift, strömmar änglarna till och är med oss i läsandet. De lyfter bokstaven till en andlig nivå, och därför tar vi i vårt inre emot den andliga kraft som Ordets bokstav innehåller. Vi talar med änglarna, fast vi inte är medvetna om det. *Se Läran om den Heliga skrift #41* Ja, vi andas i takt med änglarna. Vi går inåt. Vi fyller vårt inre med en översinnlig, andlig kraft. Vi andas med änglarna.

Andas med himlen

Det kanske är en ovan tanke, att andligen andas med himlen, men även här finns ett allmängiltigt bildspråk. Man tappar andan av häpnad. En ny upplevelse som påverkar oss starkt får ett omedelbart genomslag på vårt sätt att andas. Om vi kommer in i en lokal med en grupp människor som vi inte känner någon gemenskap med, kan vi tycka att det var kvavt därinne, eller det kan vara så illa att det kändes som att vi skulle kvävas. När vi kommer ut igen kan vi andas.

Att andningen förknippas med andliga krafter är väl känt i olika religiösa traditioners meditationstekniker, där andningen anses vara av särskilt intresse. Vi kan alltså andas på olika sätt, och vi gör det. Sättet vi andas på är beroende av omgivande faktorer. Om vi accepterar att det finns en andlig verklighet, och menar att vi söker inspiration från den verkligheten, blir det inte så konstigt att tänka sig att vi andas med änglarna när vi läser Ordet i stillhet och andakt. Då öppnar vi oss för ett inflytande från Herren genom Ordet och änglahimlen. Vi andas in en ny kraft och vi vänder åter till vardagen, stärkta och uppmuntrade av en himmelsk kraft.

Andning och tal

Andning och tal hör intimt samman. Vi kan inte tala om vi inte andas. Utan en luftström går det inte att artikulera ord. Ord som vi yttrar i den här världen hör ihop med den yttre andningen. Med den yttre andningen kan vi säga vad som helst. Vi kan säga att vi tycker om någon och samtidigt mena vartenda ord. Vi kan också säga samma sak utan att mena något alls. Tanke och känsla kan vara delade. Ord och gärning kan vara två helt olika saker. Därför är det viktigt, återigen, att vi går tillrätta med oss själva, för när vi kommer till det andra livet, upphör den yttre andningen och det är den inre andningen, himlens andning, som gäller. Har vi inte lärt oss den andningen under jordelivet har vi inga förutsättningar för att passa in i himlen.

Falska profeter

I läsningen från matteusevangeliet blir vi uppmanade att akta oss för falska profeter. Det sägs i samma stycke där Herren avslöjar dem som har följt honom på ett falskt sätt: "Många skall säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med hjälp av ditt namn. Men då skall jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig!" *Matt 7:22,23* Jesus klargör också att det viktigaste är vilka handlingar vi har gjort, inte vad vi har sagt, vad vi har profeterat. Man kan säga vackra saker med sina läppar men ändå vara falsk i hjärtat. "Bara de som gör min himmelske Faders vilja skall komma in i himmelriket." *Matt 7:21*

Det som är utmärkande för änglarna är att de inte kan förstå sig. De kan inte tänka en sak och säga en annan. Det gäller de onda andarna också. De kan försöka att framställa sig som goda, men efter ett tag tappar de all förmåga att tala och tänka. De klarar inte av sin egen förställning. Därför återgår de till sitt onda tillhåll, det vill säga helvetet, där de åter kan vara sig själva – och andas med sina likar.

”När deras andedräkt vid annalkandet [till himlen] börjar upphöra, då börjar även all deras varseblivning och allt tänkande att upphöra. Också allt deras bemödande att göra ont och intala falskt börjar upphöra, och med bemödandet förgås all deras verksamhet och livsrelse. Därför kan de inte göra något annat än att huvudstupa kasta sig ned [från himlen].”

Arcana Cælestia #3894

Måste vänja sig

När en människa, som har försökt följa Herren här på jorden och som gjort goda gärningar, kommer till det andra livet, tar det ett tag innan hon kan vistas tillsammans med änglarna, därför att hon inte fullt ut kan andas tillsammans med dem. Hon måste vänja sig. Ofullkomliga som vi är, finns det saker vi måste frigöra oss ifrån. När det har skett i andarnas värld, platsen mellan himlen och helvetet, är vi färdiga att stiga in i den fulla gemenskapen med änglarna. Vi andas till fullo med dem, och detta i all evighet.

”När de [som har levt ett rättskaffens liv] kommer till det andra livet, försätts de först i det livstillstånd de haft i världen ... Därför kan de ännu inte vara i änglars sällskap, innan de blivit förberedda. När de förbereds, invigs de därför först i änglalivet genom en överensstämmande andedräkt ... Detta sker i gemenskap med andra eller i körer, i vilka den ena andas lika som den andra.” *Arcana Cælestia #3894a*

Ett gott träd

Det är detta som vi förbereder oss för i det här livet. Ju mer vi söker himlen inom oss med hjälp av Guds Ord, med hjälp av gärningar i Ordets anda, och genom bön till Herren, desto mer andas vi redan nu med änglarna. Att komma till kyrkan är förhoppningsvis ett sätt att för en stund andas på ett annat sätt tillsammans med andra människor som också söker sig till Herren.

De falska profeterna som vi ska akta oss för finns inom oss själva. Det är falska synsätt, missuppfattningar och själviska ståndpunkter i olika frågor som avskärmar oss från medmänskorna istället för att föra oss närmre dem. Vi ska vara på vakt mot de falska profeterna. Om vi ser en tendens inom oss som vi inte riktigt vet vart den leder oss, ska vi fråga oss vilken slags frukt den ger. Är frukten dålig, så är det en falska profet. Då ska vi be Herren om hjälp, så att han kan öppna vårt inre för gemenskap med änglarna. Det är så vi blir ett gott träd som bär god frukt.

Amen!